Θες-Δημήτρης Μητροπάνος

Ο **Δημήτρης Μητροπάνος** (Τρίκαλα, **2 Απριλίου** 1948 – Αθήνα, 17 Απριλίου 2012) ήταν Έλληνας τραγουδιστής. Ερμήνευσε χαρακτηριστικά τραγούδια σημαντικών στιχουργών και συνθετών. Θεωρείται ένας από τους καλύτερους και σημαντικότερους Έλληνες τραγουδιστές όλων των εποχών.

Γεννήθηκε στην Αγία Μονή, μια συνοικία των Τρικάλων -από την οποία καταγόταν η μητέρα του- στις 2 Απριλίου του 1948. Μεγάλωσε χωρίς τον πατέρα του, τον οποίο γνώρισε στα 29 του χρόνια. Μέχρι τα 16 του νόμιζε πως είχε σκοτωθεί στον Εμφύλιο Πόλεμο, όταν ήρθε ένα γράμμα το οποίο έλεγε πως ζει στην Ρουμανία.

Μετά την τρίτη γυμνασίου, το 1964, μετέβη στην Αθήνα να ζήσει με τον θείο του στην οδό Αχαρνών. Προτού τελειώσει το γυμνάσιο, άρχισε να εργάζεται ως τραγουδιστής.

Στην ίδια ηλικία, έπειτα από παρότρυνση του Γρηγόρη Μπιθικώτση, τον οποίο γνώρισε σε μία συγκέντρωση της εταιρίας του θείου του, στην οποία τραγούδησε, επισκέφτηκε την «Κολούμπια». Εκεί ο Τάκης Λαμπρόπουλος του γνώρισε τον Γιώργο Ζαμπέτα, δίπλα στον οποίο θα δουλέψει στα «Ξημερώματα». Τον Ζαμπέτα τον μνημονεύει ως μεγάλο του δάσκαλο και δεύτερο πατέρα. Το 1966 ο Μητροπάνος συναντάται, τυχαία, για πρώτη φόρα με τον Μίκη Θεοδωράκη και ερμηνεύει, στη θέση άλλου καλλιτέχνη που τότε ασθενούσε, μέρη από τη «Ρωμιοσύνη» και το «Άξιον Εστί» σε μια σειρά συναυλιών στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Στη μακρόχρονη πορεία του στο ελληνικό τραγούδι, ο Δημήτρης Μητροπάνος συνεργάστηκε με τους μεγαλύτερους δημιουργούς του λαϊκού αλλά και του έντεχνου τραγουδιού. Γιώργος Ζαμπέτας, Μίκης Θεοδωράκης, Δήμος Μούτσης, Απόστολος Καλδάρας, Λάκης Παπαδόπουλος, Μάριος Τόκας, Σπύρος Παπαβασιλείου, Τάκης Μουσαφίρης («Εμείς Οι Δυο» κ.α.), Χρήστος Νικολόπουλος («Πάρε Αποφάσεις» σε στίχους Λευτέρη Παπαδόπουλου), Γιάννης Σπανός («Ο Μητροπάνος τραγουδάει Σπανό») ήταν οι συνθέτες με τους οποίους συνδέθηκε επαγγελματικά, χτίζοντας μια καριέρα συνυφασμένη με την ελληνική λαϊκή μουσική παράδοση, μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1980.Η συμμετοχή του σε δίσκους των Λάκη Παπαδόπουλου (με το τραγούδι «Για Να Σ' Εκδικηθώ») και Νίκου Πορτοκάλογλου («Κλείνω Κι Έρχομαι») αναδεικνύουν εκείνη την εποχή την ευρεία γκάμα της ερμηνείας του και προαναγγέλλουν μια στροφή στον τρόπο ερμηνείας του, που θα οδηγήσει σε μια σειρά από δίσκους που άλλαξαν σε μεγάλο βαθμό την έννοια του καλού σύγχρονου λαϊκού τραγουδιού.

Οι συνεργασίες με τον Μάριο Τόκα και το Φίλιππο Γράψα («Η Εθνική Μας Μοναξιά» το 1992 και «Παρέα Μ' Έναν Ήλιο» το 1994) συνδυάζουν τη λαϊκή υφή και συναίσθημα με τη πιο βαθιά έννοια στίχων και τη χρησιμοποίηση λέξεων πιο επιτηδευμένων. Παράλληλα, η απήχηση των τραγουδιών στην κοινωνία και η εμπορική επιτυχία αναδεικνύουν αυτές τις δημιουργίες ως εργαλεία αλλά και συμπτώματα της εξέλιξης της ελληνικής κοινωνίας. Από το 1992 και μετά την συνεργασία του με τον Μάριο Τόκα ο Μητροπάνος καθιερώνεται στο Πάνθεον των Ελλήνων τραγουδιστών.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1968#comment-0